

Եկեք ինձի, բոլոր յոզևած ու բերնատրուածներ...

Մատթեոս 11.28

ԲԱՐԻ ԼՈՒՐ

Հունիս, 2024թ.

N 1 (122)

Հայտնի փետրվար 2009թ. Հայրապետ

ԿԻՋՈՂ ՕՁԵՐԸ

ՍԱՂՄՈՍ 91

ԱՍՏԾՈՒ ՀՐԱՄԱՆԸ

ՎԿԱՅՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

**ՔՐԻՒ
ԼՈՒՐ**

ԱՄՍԱԳԻՐ

Լույս է տեսնում 2009թ. մայիսից

Հունիսը, 2021թ. № 1 (122)

ԱՅՍ ՀԱՄԱՐՈՒՄ ԿԱՐԴԱՑԵՔ

Կիզող օձերը.....	1
Սաղմոս 91.....	4
Աստծու հրամանը.....	8
Կլավդիա քրոջ վկայությունը.....	11
Հանձներ ձեզ.....	13
Քրիստոս հարյավ ի մեռելոց.....	15

Սիրելի՛ քնքերցողներ, խնդրում ենք աղոթել, որ քերթի միջոցով տարածվի Ավետարանի Բարի Լույսն ու ցանվեն ճշմարտության սերմերը, որպեսզի մարդիկ դառնան Աստծուն և հավիտենական կյանք ունենան:

Սիրելի՛ քնքերցողներ, խնդրում ենք ձեր դիտողությունները, առաջարկությունները, նվիրատվությունները ուղարկել խմբագրություն: Մենք սիրով հաշվի կառնենք ձեր արձագանքները: Հեռ.՝ 093-532-526, 093-954-930

ԿԻՉՈՂ ՕՉԵՐԸ

Միրելիներ, Թվոց 21:4-9-ում կարդում ենք, որ Իսրայել ժողովուրդը Եգիպտոսից դուրս գալուց հետո, Հովր լեռան մոտից դեպի Կարմիր ծով չվելիս, ճանապարհին նեղսրտեց: Եվ ժողովուրդը Աստծու դեմ ու Մովսեսի դեմ խոսեց. «Ինչո՞ւ մեզ Եգիպտոսէ հանեցիք՝ որ անապատին մէջ մեռնինք, քանզի հաց չկայ, ջուր չկայ. և այս չնչին հացէն մեր սիրտը զգուեր է: Եվ Տէրը ժողովուրդին վրայ կիզող օճեր դրկեց, ու խածին ժողովուրդը, այնպէս որ Իսրայելէ շատ ժողովուրդ մեռաւ: Եւ ժողովուրդը Մովսեսի եկան ու ըսին. Տէրոջը դէմ ու քեզի դէմ խօսելովնիս մեղանչեցինք. աղօթք ըրէ Տէրոջը, որ մեր վրայէն օճերը վերցնէ. և Մովսէս ժողովուրդին համար աղաչեց: Եւ Տէրը ըսաւ Մովսեսի, Քեզի կիզող օճ մը շինէ, ու զանիկա ձողի մը վրայ դիր. և ըլլայ թէ ով որ խածնուի՝ անոր նայի ու ապրի: Եվ Մովսէս պղնձէ օճ մը շինեց, ու զանիկա ձողի մը վրայ դրաւ. և եղաւ որ օճ մը երբ մարդ մը խածնէր, անիկա պղնձէ օճին նայածին պէս կ'առողջանար»:

Այստեղ մենք տեսնում ենք Գողգոթայում Քրիստոսի խաչի խորհրդապատկերը: Հիշենք Հովհ. 3:14-16-ում Հիսուսի զրույցը Նիկողեմնոսի հետ: «Եվ ինչպէս Մովսէս անապատին մէջ օճը բարձրացուց, այնպէս պէտք է որ

Որդին մարդոյ բարձրանայ: Որպէս զի ամէն ով որ անոր հավատայ՝ չկորսուի, հապա յաւիտենական կեանք ունենայ: Վասն զի Աստուած այնպէս սիրեց աշխարհը, մինչև Իր միածին Որդին տուաւ, որպէս զի ամէն ով որ անոր հավատայ՝ չկորսուի, հապա յաւիտենական կեանք ունենայ»:

Այստեղ Հիսուսը Նիկողեմնոսին հիշեցնում է անապատում կիզող օճերի խայթելու պատմությունը: Երբ ժողովուրդը խնդրեց Մովսեսին՝ դիմել Տիրոջը, որպեսզի օճերը վերանան, Աստված հետաքրքիր կերպով լուծեց այս խնդիրը: Նա ոչ թե վերացրեց կիզող օճերն, այլ առաջարկեց հավատքով նայել Մովսեսի սարքած պղնձէ օճին: Կար պրոբլեմ՝ օճերը խայթում էին մարդկանց, այն էլ՝ կիզող օճերը, որոնց խայթոցը շատ ավելի տանջալից է, և մարդը ահավոր ցավերից հետո է միայն մահանում: Մենք, որպէս մարդ, շատ տարբեր բաներ կ'ստանանք օճերից ազատվելու համար, բայց Աստված հետաքրքիր բան ասաց. Նա օճերին չսպանեց, նրանց դեմ ոչ մի միջոց չկիրառեց, այլ ասաց, որ Մովսեսը վերցնի մի ձող, այնուհետև շինի մի պղնձէ օճ և այդ օճը դնի բարձրացված ձողի վրա, որպեսզի ով որ նայի այդ պղնձէ օճին՝ բժշկվի: Օճերից ազատվելու համար Աստծու միակ պայմանը եղավ շատ հասարակ

Թեմկաթ, 2021թ., ՓԿ (122)

ու պարզ մի բան՝ ով որ այդ պղնձե օձին հավատքով նայի, պիտի բժշկվի: Եվ ով որ նայում էր այդ օձին ու տեսնում էր, որ օձը գրկված է թույնից ու արդեն ձողի վրա է, և հավատում էր, այդ թույնը նրա մեջ այլևս գործություն չէր ունենում, և նա բժշկվում էր:

Այո՛, պղնձե օձին նայողը տեսնում էր, որ նրա մեջ թույն չկա, օձը իր թույնի հետ միասին ձողի վրա է: Բայց նա, ով չէր հավատում ու չէր նայում կամ կասկածում էր, չէր բժշկվում ու մեռնում էր թույնից: Այստեղ հարցը ոչ թե օձին ֆիզիկապես նայելու, այլ Աստծու խոսքին հավատալու մեջ է: Նա, ով քեզ խայթել ու թունավորել է, արդեն ձողի վրա է և այլևս ուժ չունի քեզ թունավորելու: Դիշտ նույն կերպ էլ, եթե դու հավատում ես, որ Հիսուս Քրիստոսը քո բոլոր մեղքերը գամել է Գողգոթայի խաչի վրա, դատապարտել ու վերացրել է մեղքը, ապա մաքրվում ես մեղքի թույնից, ստանում ես քավություն և փրկություն ու ազատվում ես մահից:

Սիրելիներ, բոլոր մարդիկ «գլխա-

վոր օձից»՝ սատանայից թունավորված են, և այդ թույնը՝ մեղքը, մեզ ուշ թե շուտ պիտի տանի մահվան, եթե չնայենք Քրիստոսին ու չազատվենք մեղքի թույնից: «Քանզի մեղքին վարձքը մահ է, բայց Աստուծոյ ձրի պարգևը յաիտեննական կեանք՝ մեր Տէրոջը Յիսուս Քրիստոսի ձեռքով» (Հռովմ. 6:23): Սիրելիներ, շատերը կարծում են, որ խաչը Քրիստոսի փառքի ավարտն էր, բայց ճիշտ հակառակը՝ փառքը հենց սկսվում էր խաչից: Հիսուսը խաչի վրա բարձրանալուց հետո մեռավ, երրորդ օրը հարություն առավ, քառասուն օրից համբարձվեց և բարձրացավ բուն երկինքը ու նստեց Հոր աջ կողմը: Երկինք բարձրանալու պատմությունն սկսվում է խաչի վրայից: Երբ դու հավատում ես, որ քեզ թունավորողը, քեզ մահ պատճառողը արդեն դատապարտված է (մեղքը դատապարտված է), ապա դու այդ հավատքով ազատվում ես մեղքի թույնից ու նաև մահից:

Ծննդոց 3:6 խոսքում կարդում ենք. «Եվ կինը տեսնելով որ ծառը աղէկ էր կերակուրի համար, և հաճելի՝ աչքերուն, ու փափաքելի՝ իմաստուն ընելու համար, առաւ անոր պտուղէն ու կերաւ, և իրեն հետ իր երկանն ալ տուաւ, և անիկա կերաւ»: Մենք տեսնում ենք, որ կինը նայեց ու տեսավ, որ հաճելի է, և այդ պատճառով էլ կերավ: Ինչպես տեսնում ենք, ամեն ինչ սկսվեց նայելուց: Սիրելիներ, գլխավոր օձի «կծածից»՝ մեղքի թույնից փրկությունը նույնպես նայելով պետք է լինի, ով որ

նայում է և հավատում է, որ իր մեղքերը Գողգոթայի խաչի վրա գամված են, նա գտնում է բժշկություն և հավիտենական կյանք:

Եկե՛ք տեսնենք, թե այս ամենն ինչ է նշանակում պրակտիկ տեսակետից, երբ մենք հավատում ենք, որ մեր բոլոր մեղքերը Քրիստոսը վերցրել է Իր վրա ու գամել Գողգոթայի խաչին, որպեսզի մենք փրկվենք: Ուզում եմ հիմա մի պրակտիկ օրինակ բերենք: Եթե ինձ կամ քեզ ինչ-որ մեկը լեզվով թունավորել ու վիրավորել է. ապա դու ի՞նչ միջոց ես առաջարկում այդ թույնից ազատվելու համար, չէ՞ որ գրված է. «Բայց լեզուն մարդոց մեկը չկրնար նուաճել. անիկա անգուսպ չար է, ու մահաբեր թույնով լեցուն» (Հակոբոս 3:8): Եթե դու թունավորվել ես, և այդ թույնը քեզ կիզում է, քեզ տանջում է, ինչպե՞ս պետք է դու այդ թույնից ազատվես: Քանի որ մարդը ունի օրենքի մտածելակերպ, ապա նա անմիջապես մտածում է, որ ինքն էլ նույնը իրեն նեղացնողին անի, որպեսզի նա էլ նույն ցավն զգա և հասկանա, որ չի կարելի այդպես վարվել: Եվ այդպես միմյանց խածնելով, գնալով վիրավորանքն ավելի է խորանում ու մեծանում: Բայց, սիրելիներ՛ք, եթե մեկը մեզ խոսքով «թունավորել» է, ապա այդ թույնից ազատվելու միջոցը ոչ թե նրան նույն կերպ լեզվով թունավորելն է, այլ հայացքը Քրիստոսին ուղղելն ու Գողգոթայի խաչին նայելն է: Սիրելի՛ եղբայրներ և քույրեր, եթե այսօր ինչ-որ մեկը լեզվով կամ ինչ-որ մի ձևով

քեզ թունավորել է, ու դու զգում ես այդ թույնի տառապանքը, ապա առանց հապաղելու նայի՛ր Քրիստոսին: «Յիսուսի նայինք, մեր հաւատքին առաջնորդին ու կատարողին, որ այն ուրախութեանը համար խաչը հանձն առաւ, ամօթը արհամարհեց ու Աստուծոյ աթոռին աջ կողմը նստաւ» (Երաւեցիս 12:2):

Երբ մենք նայենք Քրիստոսին ու հանձն առնենք մեր խաչը, ամեն ինչ կրնկնի իր տեղը, և հարցը կլուծվի: Ու մենք ոչ մի պահանջ չենք ունենա մեզ վիրավորողի ու մեզ խածնողի նկատմամբ: Ուրեմն հարցի լուծումը ոչ թե մեզ խայթող օձին վերացնելու մեջ է, այլ հավատքով Հիսուսին նայելու մեջ: Ինչպես, օրինակ, երբ Եդեսական պարտեզում սատանան մահվան թույնով խայթեց Եվային, Աստված չվերացրեց սատանային, այլ հետագայում ուղարկեց Իր Որդուն, որպեսզի ով որ Նրան նայի՝ չմեռնի, այլ բժշկվի ու հավիտենական կյանք ունենա: Ուրեմն եկե՛ք ճիշտ հասկանանք Ավետարանի հոգին: Եթե ես ունեմ որևէ

Թեմակաթ, 2021թ., № 1 (122)

խնդիր, ապա այդ խնդիրը լուծելու համար մենք ոչ թե պետք է խնդրենք Աստծուն, որ Նա մեր վրայից վերցնի այդ դժվարությունը, այլ պետք է խնդրենք Աստծուն, որ Նա մեզ լցնի, հոգով զորացնի, որպեսզի կարողանանք հավատքով նայել Քրիստոսին ու հաղթենք պրոբլեմին: Այսինքն՝ այդ պրոբլեմը, որը մեզ անհանգստացնում էր, այլևս մեզ համար պրոբլեմ չի լինի: Թող Աստված օգնական

լինի, որպեսզի մենք միշտ Քրիստոսին նայենք՝ անկախ նրանից, թե որքան ենք թունավորված, անկախ նրանից, թե ինչքան են մեզ վիրավորել, ինչքան են մեզ ցածրացրել, չէ՞ որ Հիսուսին ծաղրում էին, ապտակում էին, չէ՞ որ Հիսուսը մեզ համար օրինակ է ամեն ինչում, և մենք միմիայն Նրան ու Նրա օրինակին պետք է նայենք: Ամեն:

Հրահատ Ամիրբեկյան

Մ Ա Ղ Մ Ո Ս 91

Սա շատ հետաքրքիր սաղմոս է, շատերն են այն մեջբերում իրենց խոսքում, հատկապես համաճարակի այս ժամանակաշրջանում:

Այստեղ կա երկու ծայրահեղ եզրույթ՝

ա - համաճայն այս սաղմոսի՝ ինձ հետ ոչինչ չի պատահի, այնպես որ ինձ համար միևնույնն է:

բ - այս սաղմոսը մեզ հետ ընդհանրապես ոչ մի կապ չունի, և մենք այն ընդհանրապես չպիտի գործածենք:

Ճիշտն ասած՝ դա բավականին բարդ հարց է, և կողքից դիտողին թվում է, թե բոլորն աշխատում են շրջանցել այդ խնդիրը:

Եկե՛ք սկզբում ուղղակի դիտարկենք, թե ինչի մասին է խոսում սաղմոսերգուն:

1-ին խոսք - Այստեղ մի բան պարզ

է, որ այս սաղմոսում գրվածը վերաբերում է ոչ թե ընդհանրապես բոլորին, այլ «Բարձրելոյն ծածկոցին տակ բնակողին...»: Սա ի՞նչ է նշանակում:

2-րդ խոսք - Սա այն անձն է, որ Տիրոջն ասում է. «Տերոջը համար պիտի ըսեն թե Իմ ապաւենս ու իմ ամրոցս է» ու հուսացած է Նրան:

3, 4, 5, 6-րդ խոսքեր - Աստված կազատի այդ անձնավորությանը փորձություններից, որոնք նրան թվում են պատահական և գտնվում են իր հսկողությունից դուրս, օրինակ՝ որսորդի որոգայթից, ապականիչ ժանտամահից, գիշերվա զարհուրանքից ու ցերեկը թռչող նետերից: Մարդուն թվում է, թե ինքն այս բոլոր փորձանքների մեջ հայտնվում է հանկարծակի ու պատահականորեն՝ այն իմաստով, որ ոչ ամեն բան է վերահսկվում մար-

դու կողմից, ինչքան էլ նա զգուշավորություն դրսևորի:

7-8-րդ խոսքեր - Դուք կտեսնեք բոլոր կողմերից ընկնող բազում մարդկանց, դուք դա ձեր աչքերով կտեսնեք և կհասկանաք, որ այդ ամենը բոլորովին էլ պատահականություն չէ:

9-10-րդ խոսքեր - Այժմ դուք հարցնում եք՝ իսկ ինչո՞ւ է Աստված ինձ պահում, և այդ ամենն ինձ հետ չի կատարվում... որովհետև իրականում դու Աստծուն համարում ես քո ապաստարանն ու ամրոցը: Քեզ հետ ոչ մի չար բան չի կատարվի: Եկե՛ք պարզենք, թե ինչ է սա նշանակում, քանի որ սա շատ կարևոր է: «Չար բան» չի նշանակում դժբախտություն կամ հալածանք և նման այլ բաներ, որովհետև 15-րդ խոսքում ասվում է. «Նեղութեան մէջ անոր հետ պիտի ըլլամ», այսինքն, օրինակ՝ նեղություն կարող է լինել, սակայն Աստված ասում է, որ «Պիտի ապրեցնեմ ու փառաւորեմ զանիկա»: Սա ասում է այն մասին, որ դա ոչ թե նեղության ընթացքն է, այլ դրա վերջը: Պողոսը գրում է Տիմոթեոսին. «Հալածանքներու, չարչարանքներու, ինչպէս ինձի եղան Անտիոքի և Իկոնիոնին ու Լիստրայի մէջ. Ինչպէս հալածանքներու համբերեցի, ու ամենէն զիս ազատեց Տէրը» (Բ Տիմ. 3:11): Չարը՝ դա վերջն է ու արդյունքը, այլ ոչ թե ընթացքը: Ընթացքը թե՛ հավատացյալի, թե՛ անհավատի համար միևնույնը կարող է լինել, սակայն արդյունքը կարող է լինել բարիք կամ

էլ չարիք: Մենք հիմա գիտենք, որ համաձայն Հռովմեացիս թղթի 8:28-ի՝ «Սակայն գիտենք որ ամէն բաները բարիի գործակից կ'ըլլան անոնց որ զԱստուած կը սիրեն, որոնք անոր նախասահմանութիւնովը կանչուած են»: Ահա թե ինչ է տեղի ունենում այն անձնավորության հետ, ով հավատում և սիրում է Աստծուն. ամեն բան բերում է միայն բարիք և ոչ թե չարիք:

11-12-րդ խոսքեր - Որից հետո սաղմոսերգուն ասում է, թե Աստված ինչպէս է դա իրագործում՝ Իր հրեշտակների միջոցով:

Աստված իր զավակներին սայթաքելու առիթ չի տալիս, սա ուղղակի պատկերավոր ներկայացնում է որպես

Երևակաբ., 2021թ., № 1 (122)

ճամփին ընկնել: Այն հանգամանքը, որ դու փորձությունների ու դժվարությունների միջով անցնելով հավատարիմ ես մնում Տիրոջը, ոչ թե քո արժանիքն է, այլ Աստծու ողորմությունը: Իսկ դուք գիտեք, որ Հիսուսն Ինքն է աղոթել Հայր Աստծուն ձեզ համար. «Չեմ աղաչեր որ զանոնք աշխարհի վերցնես, հապա որ զանոնք չարեն պահես: ...Բայց ոչ թե միայն անոնց համար կ'աղաչեմ, հապա անոնց խօսքովը բոլոր ինծի հաւատացողներուն համար ալ» (Հովհ.17:15,20):

13-րդ խոսք - Այստեղ չար ոգիներին ու դևերին ներկայացնում է խորհրդապատկերներով: Հարց է առաջանում՝ ինչո՞ւ: Որովհետև այս աշխարհում սատանայի նպատակը միայն «սպանելն է ու կործանելը»: Չարիքը միայն դեկ է:

Որ նա սիրեց Ինձ. Նմանատիպ արտահայտություն կա Հռովմեացիս 8:28:

Գիտցալ Իմ անունը. Գիտենալ Աստծու անունը՝ նույնն է, թե Աստծուն անձամբ ճանաչել, իսկ դա ոչ այլ ինչ է, քան այն, որ Նա ձեզ ընտրել է, որպեսզի Իր անունը ձեզ ճանաչեցնի: Եթե հիշում եք Հին Ուխտից, Աստված Իր անունը հայտնեց միայն Իսրայելին: Դա հատուկ երևույթ էր: Աստված անձամբ ծանոթ է ու մտերիմ Իր բոլոր ընտրածներին:

15-16-րդ խոսքեր - Աստված ինչ խոստումներ ունի. «Ես լսում եմ նրան,

տազնապի պահին նրա հետ եմ Ես, կազատեմ նրան ու կփառավորեմ, նրան Իմ փրկությունը կհայտնեմ»:

Հիմա եկե՛ք վերադառնանք այն հարցերին, որ բարձրացրինք թեմայի սկզբում.

ա) Արդյոք դուք գտնո՞ւմ եք, որ այս սաղմոսը ձեզ է վերաբերում: Իհա՛րկե այո, եթե մենք Նրան մեր ապաստարանն ու վեմն ենք համարում, ճանաչում ենք Տիրոջ անունը և սիրում ենք Նրան:

բ) Արդյոք այս սաղմոսն ասո՞ւմ է այն մասին, որ դուք ոչ մի խնդիր չեք ունենալու: Իհարկե՝ ոչ:

Այս սաղմոսը մեզ ասում է, որ այն, ինչը մեզ պատահականություն է թվում, բոլորովին էլ այդպես չէ, ամեն դեպքում Աստված վերահսկում է իրավիճակը: Քեզ ոչ մի չար բան չի պատահի, դու կտեսնես շատերի անկումը, սակայն Աստված քեզ կպաշտպանի: Ամեն բան վերահսկվում է Աստծու կողմից, և մեզ հետ ոչ մի պատահական դեպք չի կատարվում:

Եթե դուք Նրա սիրուց ամուր
բռնվեք, Նա ավելին կանի. «Նեղու-
թեան մէջ անոր հետ պիտի ըլլամ»:
Ինչպէս մենք տեսնում ենք, այս խոսքն
իրականություն է եղել բոլոր դարերում
բոլոր քրիստոնյաների համար:
Խնդիրներ կ'իյնեն, այո՛, սակայն այդ
ամենի մէջ Աստված մեզ հետ է լինելու:

Եվ այսպէս, ի՞նչ է նշանակում դա
այսօր մեզ համար: Մի բան, որն այս
տեքստում աչքի է զարնում՝ այն է, որ
այդ նույն խոսքերով դեր փորձեց
Հիսուսին:

«Այն ատեն Սատանայ առաւ տա-
րաւ զանիկա սուրբ քաղաքը, և կայնե-
ցուց զանիկա տաճարին աշտարակին
վրայ, ու ըսաւ անոր, Եթէ դուն Աս-
տուծոյ Որդին ես, քեզ ասկէ վար ձգէ.
վասն զի գրուած է թէ Իր հրեշտակ-
ներուն պիտի ապսպրէ քեզի համար,
ու ձեռքերնուն վրայ պիտի վերցնեն
քեզ, որպէս զի չըլլայ թէ ոտքդ քարի
զարնես: Յիսուս ըսաւ անոր, Դարձեալ
գրուած է թէ Բոլ Տէր Աստուածոյ
չփորձես» (Մատ. 4:5-7):

Անօրէնը փորձեց օգտագործել այդ
խոսքերը, սակայն պարզ է, որ դա
սխալ էր, և Հիսուսն այն որակեց որ-
պէս Աստծուն փորձելու քայլ: Նա
մեջքերեց Բ Օրինաց 6:16 խոսքը. «Ձեր
Տէր Աստուածը չփորձէք, ինչպէս Մաս-
սայի մէջ փորձեցիք»: Իսկ ի՞նչ պա-
տահեց Մասսայում. «Եւ ժողովուրդը
Մովսէսի հետ վիճեցաւ ու ըսաւ, Մեզի
ջուր տուր, որ խմենք. և Մովսէս ըսաւ
անոնց, Ինչու ինծի հետ կը վիճիք,
Ինչու Տէրը կը փորձէք: ...Եւ այն տեղին
անունը Մասսա ու Մերիպա դրաւ.
Վասն զի Իսրայէլի որդիները հոն
վիճեցան, և Տէրը փորձեցին՝ ըսելով,
Արդեօք Տէրը մեր մէջ է թէ ոչ» (Ելից
17:2-7): Ուրեմն ո՞րն էր փորձությունը...
այն, որ կասկածեցին, թե արդյոք
Աստված իրենց մէջ է, թե՞ ոչ: Երբ
մենք փորձանքի մէջ ենք ընկնում և
մեզ թվում է, թե Աստված մեզ թողել է,
այդ ժամանակ սատանան մեզ գայ-
թակդում է և դրդում փորձել Աստծուն,
թե արդոք Աստված մեզ հե՞տ է և
արդյոք վերահսկո՞ւմ է ամեն իրա-
վիճակ:

Թանկագիններ, այդ ամենն այս-
տեղ բացահայտ է. Աստված մեզ հետ է
մեր բոլոր դժվար պարագաներում:
Մենք պետք է վստահենք Նրան ու
Նրան դարձնենք մեր ապաստարանը
և չկասկածենք Նրա ներկայության ու
պաշտպանության հարցում: Թող
Աստված մեզ բոլորիս օրհնի ու պահ-
պանի այս դժվար օրերում: Ամեն:

Երևան, 2021թ., Յ1 (122)

ԱՍՏԾՈՒ ՀՐԱՄԱՆԸ

Մի անգամ նեապոլցի թագավորն այցելեց խոշոր թիանավ և սկսեց հարցուփորձ անել հանցագործության համար դատապարտված թիավարներին, թե ինչու են իրենք ենթարկվել այդքան տաժանակիր պատժի: Բոլորն սկսեցին բողոքել իրենց հանդեպ անարդարացի մեղադրանքների դեմ և խնդրում էին իրենց ազատ արձակել: Միայն մի մարդ, որը շղթայված էր թիին, լուր էր: «Իսկ ինչո՞ւ դու ոչինչ չես ասում քեզ արդարացնելու համար», - հարցրեց թագավորը: «Իսկ ես արդարանալու ոչինչ չունեմ: Ես շատ չարագործություններ եմ արել և ուզում եմ անտրտունջ կրել իմ պատիժը»: Այդ լսելով՝ թագավորն ասաց հեզմելով. «Ինչպե՞ս կարող է այսպիսի չարագործը գտնվել օրինավոր մարդկանց մեջ: Հրամայում եմ նրա վրայից անմիջապես հանել շղթաները և վռնդել այստեղից, որպեսզի նա չփչացնի այս անմեղ մարդկանց»:

Նրան ազատեցին, մնացածներին թողեցին թիանավի վրա: Այդպես է մեղավորների հետ վարվում նաև Աստված: Ով տեսնում է իր մեղքը և անկեղծ խոստովանում է այն Աստծու առջև, Աստված նրան ներում է, իսկ ով իրեն մեղավոր չի տեսնում, նրան դատապարտում է: Իր հանցանքները թաքցնողը հաջողություն չի ունենա, իսկ նա, ով խոստովանում է և թողնում դրանք, ողորմություն կգտնի: «Եթե ըսենք թե «Մենք մեղք մը չունինք», ինքզինքնիս կը խաբենք ու մեր մեջ ճշմարտութիւն չկայ: Եթե խոստովանինք մեղքերնիս, հավատարիմ ու արդար է Անիկա մեր մեղքերուն թողություն տալու և մեզ ամեն անիրաւութենէ սրբելու» (Ա Հովհաննու 1:8-9):

Թեև մեղավորները թշնամի են Աստծուն, բայց Աստված իրենց թշնամի չէ: Նա կամենում է փրկել մեղավորներին, այլ ոչ թե կործանել, ողորմել, այլ ոչ պատժել:

Անառակ դուստրը գիշերը վերադարձավ տուն: «Մայրի՛կ, - ասաց նա, - ինչո՞ւ չես կողպել դուռը, չե՞ որ գիշեր է, վտանգավոր է: Օ՛, աղջի՛կս, այն պահից, երբ դու հեռացար, ես այն միշտ բաց եմ պահել քեզ համար»: Այդպես է և Աստծու մոտ, Նրա դռները բոլորի համար և միշտ բաց են: Նա կանչում է. «Վերադարձե՛ք, ուխտա-

դրույժ զավակներ...»: «Ան որ ինձի կու գայ, բնաւ դուրս պիտի չհանեն» (Հովհաննոս 6:37):

Վատ է, երբ հավատացյալ մարդը իր նախկին մեղսալից կյանքի մասին խոսում է այնպես, ինչպես հիշում է իր նախկին մարտերի մասին պաշտոնաթող զինվորը: Լավագույնը, որ կարող ենք անել մենք մեր նախկին մեղքերի հետ (իհարկե, եթե դրանք ներվել են արդեն), դրանք թաղելն է՝ դրանց տալով արժանի գնահատական՝ ատելություն: Եկե՛ք չկառուցենք մեր նախկին մեղքերի արձանները: Եթե դուք ստիպված եք կիսվել ինչ-որ մեկի հետ ձեր նախկին կյանքի մեղքերի հուշերով, ապա լավ է այդ անել արցունքով, դեմքի վրա ամոթի նշաններով: Խոսե՛ք միայն անսահման ողորմության մասին, որ ձեզ տվել է մեղքերի թողություն:

Երբ Քրիստոսի կողքը խաչված ավազակը իր սրտում հասկացավ, որ իր կողքինը հասարակ մարդ չէ, նա խնդրանքով դիմեց Քրիստոսին, և Աստված նրան պատասխանեց. «Դու այսօր Ինձ հետ դրախտում կլինես»: Նա չասաց. «Մի որոշ ժամանակ անց», այլ ասաց. «Հենց այսօր»: Այս խոսքերով Հիսուսը ցույց տվեց, որ այն պահից, երբ մեղավորը զղջում է և ապաշխարում, հավատում Իրեն, նա ստանում է երկնային քաղաքացիություն:

Մի անգամ Ֆրիդրիխ Մեծ արքան, շրջելով բեռլինյան փողոցներով, հան-

դիպում է մի ծերունու, որը վատ էր տեսնում և քայլում էր շոշափելով: Թագավորը ներողություն է խնդրում ծերունուց և հետաքրքրությունից դդված հարցնում. «Դուք ո՞վ եք»: «Ես թագավոր եմ»: «Թագավո՞ր: Իսկ ո՞ւմ վրա եք դուք թագավորում»: «Ինքս ինձ վրա», - հպարտ պատասխանում է ծերունին: Եթե մարդու հոգին ազատված է Հիսուսով և թագավորում, իշխում է մարմնին, ապա իրապես մարդը թագավորում է ինքն իր վրա, և մեղքը չի կարող իշխել նրան:

Աստծու Որդին բոլոր Իրեն հավատացողներին ազատել է սատանայի և մեղքի իշխանությունից: Իսկ ինչո՞ւ են մի քանիսը մնում այդ ամոթալի մեղքի գերության մեջ: Ինչո՞ւ են սիրում խավարը և չեն գնում լույսին, այլ շատացնում են իրենց մեղքերը: Օգտվե՛ք ձեր իրավունքից և մտե՛ք Աստծու որդիների փառավոր ազատության մեջ:

Աստված այսօր բոլոր մարդկանց կոչ է անում ապաշխարել, քանզի Նա որոշել է օրը, երբ պետք է արդարև դատի ամբողջ աշխարհը Իր նախասահմանած Մարդու միջոցով, տալով բոլորին հավաստիացում՝ Նրան մեռելներից հարություն տալով (Գործք Առաքելոց 17:30-30):

Աստված, որպես Արարիչ, Իր արարածին տալիս է զղջալու և նախկին մեղքերից մաքրվելու հնարավորություն: Նա չի կամենում, որ մարդը հանկարծակիի գա, և զգուշացնում է, որ պետք է դատի աշխարհը Իր

Թեմակաթ, 2021թ., © N1 (122)

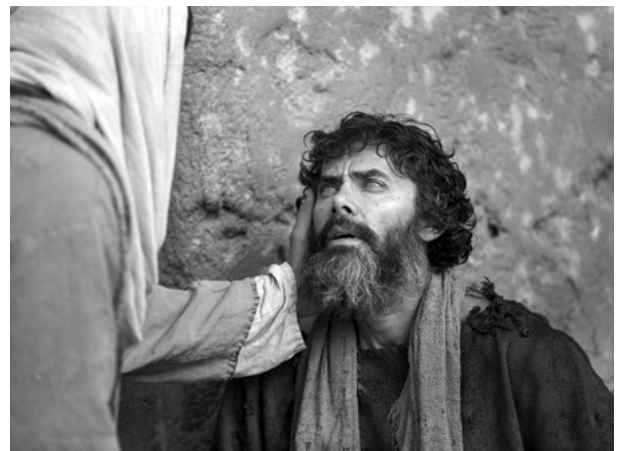
նախասահմանած Մարդու միջոցով, հավաստիացնելով բոլորին Նրա հարության մասին: Երբ հարուցյալ Փրկիչը գնաց Երկնային արքայություն, Նա ուղարկեց Սուրբ Հոգին, որ սովորեցնում, գորացնում և մխիթարում է հավատացյալ ժողովրդին: Նա նաև զգուշացնում է մարդկությանը մեղքերի համար դատաստանի մասին, մանավանդ մեկ ընդհանուր մեղքի՝ Քրիստոսին չհավատալու:

Աստված շատ մարգարեներ և բարի լուր ավետողներ է ուղարկել՝ մարդկանց հավիտենական կյանքին մղելու: «Նա այնպես սիրեց աշխարհը, որ Իր միածին Որդուն ուղարկեց, որպեսզի ամեն, ով որ հավատա Նրան, չկորսվի, այլ հավիտենական կյանք ունենա»: Սակայն նրան չընդունեցին և անօրենների ձեռքերով խաչեցին: Աստված հավաստեց Որդու Աստվածությունը մեռելներից Նրա հարությունով, Սուրբ Հոգով, որ բացահայտում է մեղքը, Աստծու տված մեծագույն պարգևներով և օրհնություններով: Սակայն, ցավոք սրտի, մարդը չարաշահեց այդ ամենն իր անգեղջ սրտի համառությամբ: Դրանով մեղավորն ինքն իր համար դիզում է բարկություն՝ Աստծու արդար դատաստանի օրվա համար, երբ Աստված հատուցելու է ամեն մեկին իր գործերի համեմատ:

Մի անգամ բանտում կալանավորը իր աղոթքի ժամանակ աղաղակեց Աստծուն՝ ասելով. «Հիսուս, իմ կողքով անտարբեր մի՛ անցիր »: Աստված լսեց

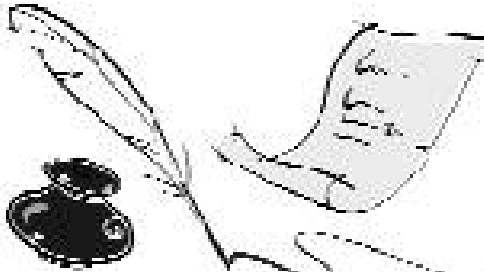
աղոթքը: Նա բանտարկյալի կողքով անտարբեր չանցավ, այլ նրան դարձրեց նոր մարդ, և արդյունքում նա դարձավ Քրիստոսի այգում օրհնյալ ծառայող:

Մեր Տերը երբեք չի անցնի հոգու փրկության կարիք ունեցողի կողքով, որը Բարդուղիմեոսի նման կանչում է. «Հիսուս, Որդի Դավթի, ողորմե՛ ինձ»:

Մի ժամանակ հրեշտակները ասացին Դովտին. «Փրկվի՛ր, փախի՛ր լեռները»: Այդպես էլ Աստծու՝ Հիսուս Քրիստոսի անունից ասում են ձեզ. «Փրկվի՛ր, մեղավոր, շտապի՛ր Գողգոթա, լվա՛ մեղքերդ Հիսուս Քրիստոսի արյունով, հավատա՛ Աստվածաշնչի խոսքերին, որով կփրկվես դու և քո ամբողջ տունը»:

Կա մեղքերից ազատվելու միայն մեկ ճանապարհ՝ զղջալ, ապաշխարել, մեղքից ազատագրվել և հավատքով ընդունել Հիսուս Քրիստոսին որպես անձնական Տեր ու Փրկիչ: Ընդունե՛ք Քրիստոսին, և Աստծու Արքայությունը կլինի ձեր մեջ:

ԿԼԱՎԴԻԱ ՔՐՈՋ ՎԿԱՅՈՒԹՅՈՒՆԸ

Անցյալ դարի 50-ական թվականներին հավատացյալների հավաքույթները տեղի էին ունենում հույժ գաղտնի, որովհետև հավատացյալներին խիստ հետևում էր Պետանվտանգության կոմիտեն՝ նպատակ ունենալով ԽՍՀՄ-ում կատարելապես արմատախիլ անել հավատքն առ Աստված:

Մեզ մոտ՝ Սիբիրում, հավաքույթները տեղի էին ունենում վաղ առավոտյան: Եթե փողոցները մաքրողներն արթնանում էին առավոտյան ժամը վեցին, ապա մենք հավաքույթն սկսում էինք ժամը հինգին: Այդ ժամանակ հավաքույթներն անց էին կացվում հիմնականում Անգարս քաղաքի մեր բնակարանում:

Մեր հավատացյալ քույրերն ու եղբայրները մեծ մասամբ ազատ աքսորյալներ էին, ովքեր աշխատանքից հետո գալիս էին մեր տուն և, իհարկե, հավաքույթների էին մասնակցում: Նրանց պետք էր կերակրել, մաքրել, լողանալու նարավորություն ստեղծել:

Եվ ահա նրանք պատմում էին, որ իրենց հետ աքսորված է եղել հեռավոր Ուկրաինայից մի տարեց եղբայր, որին ՊԱԿ-ի աշխատակիցները ոչ մի կերպ չէին համոզել, որ Աստված չկա, այդ

պատճառով ուղարկել էին Սիբիր, որ արջերը նրան ուտեն: Իհարկե, եղբորից առաջ տեղ էր հասել համբավ նրա մասին և այն, թե ինչպես են ՊԱԿ-ի ղեկավարները խոստացել, որ նրան տալու են արջերին, և այդ ամենն իրականացնելու համար ճամբարի ղեկավարությանը կատարյալ ազատություն էին տվել: Նրան ամեն կերպ չարչարել ու տանջել են ծանր, ուժից վեր աշխատանքներով, որպեսզի հրաժարվի Աստծուց, սակայն եղբայրը նրանց հայտարարել է, որ ինքը ճաշակել ու ճանաչում է մեծ ու ամենակարող, քավիչ, մխիթարիչ, պահպանիչ, օգնող, բժշկող Աստծուն, ում նմանը ոչ կա, ոչ էլ կլինի, ու ինքը Նրան երբեք չի ուրանա:

Մի երեկո ղեկավարությունը նրան կանչում է, նստեցնում բանտարկյալների համար նախատեսված հատուկ մեքենան, որի ներսում չես էլ տեսնում, թե քեզ ուր են տանում: Մոտ մեկ ժամ ճանապարհ տանելուց հետո մեքենան կանգնում է, դուռը բացում են, եղբորը թողնում անտառի մի բացատում ու հեռանում:

Խորը ձմեռ, մութ: Ուր գնա՝ չգիտի... ոչ այնքան հեռվում մի կեչի է լինում, եղբայրը գնում է դեպի կեչին, ծնկում է

Թեմակաթ, 2021թ... © N1 (122)

ու սկսում աղոթել. «Տե՛ր, ես չեի ցանկանա մեռնել այսպիսի տհաճ մահով...»: Հանկարծ զգում է, որ ինչ-որ մեկն իր շավարի փողփից քաշում է: Տարակուսած բացում է աչքերն ու ինչ տեսնի՝ արջ:

Կենդանուն տեսնելով՝ սիրտը վախից ավելի է մարում: Նայում է արջին, իսկ սա համառորեն քաշում է եղբորը, մի քիչ առաջ գնում, ետ նայում, նորից քաշում ու նորից ետ-ետ նայելով առաջ գնում, կարծես հասկացնելով, որ իր ետևից գնա: Եղբայրը այդ նկատելով մտածում է, որ արջն ուզում է նրան տանել իր ետևից: Այդպես էլ վարվում է... գնում է արջի ետևից: Հասնում են արջի որջին, արջը նրան գլխով հրում է ներս: Եղբայրն ավելի է սարսափում և ահր սրտում սպասում է, թե երբ պիտի արջն իրեն հոշոտի: Սակայն հոշոտելու փոխարեն արջը նրան մի կտոր հում միս է բերում, դնում եղբոր առաջ, որ ուտի: Հետո տեսնելով, որ այս մարդը հում միսը չի ուտում, դուրս է գալիս, նորից գնում: Որոշ ժամանակ անց արջը մի կտոր եփած միս է բերում: Եղբայրն այդ տեսնելով փառաբանում է Աստծուն Նրա հոգա-

տարության համար:

Գիշերը վրա է հասնում, արջը մեր եղբորը թաթով գետին է տապալում, մի թաթով փաթաթվում նրան ու քնում մինչև լույս: Այդպես նրանք միասին անց են կացնում ողջ ձմեռը: Երբ գարունը բացվում է, ու տաքերն ընկնում են, արջը շավարի փողփից բռնած նրան դուրս է քաշում որջից ու տանելով հասցնում մինչև այն ճամբարի պարիսպը, որտեղից նրան հանել էին: Եղբայրը պատմել էր, որ արջը մի կողմում նստած հետևում էր իրեն: Նա մոտենում է անցակետին ու բացատրում, թե ինքն ով է: Այնտեղ զարմացած ասում են՝ մենք քեզ վաղուց մահացածների ցուցակով դուրս ենք գրել որպես արջերից հոշոտվածի, հիմա մենք մեր ղեկավարությանն ի՞նչ պիտի ասենք: Եղբայրը պնդում է, որ կանչեն ղեկավարությանը: Գալիս է ճամբարի պետը: Նա ապշած հարցնում է ծերունուն, թե ինչպես է ողջ մնացել, ինչով է սնվել... Եղբայրը ցույց է տալիս արջին ու ասում. «Ահա նա է ինձ կերակրողը, իմ ընկերը ու ինձ հյուրընկալողը: Աստված ինձ այս ճանապարհով է փրկել»: Դժամբարի պետն ասում է. «Դե որ Աստված քեզ փրկել է, Աստված էլ քեզ հետ, մենք քեզ ներկայացրել ենք մահացած, այնպես որ դու ազատ ես, գնա՛, թող սրանից հետո էլ Աստված քո հարցերը լուծի»: Եվ եղբորն ազատ են արձակում:

Որոշ ժամանակ անց երկրամա-

սային թերթերը գրում են այն մասին, որ այդ ճամբարի պետին անտառում արջերը հոշոտել են:

Ամեն բան ճիշտ է՝ մարդն ինչ որ ցանի, այն էլ կհնձի: Ամեն:

Միրելիներ, թեկուզ այս վկայությունը կարող է շատերին անհավանական թվալ, սակայն ամենակարող Աստված կարող է Իր հավատարիմ զավակներին պահել նույնիսկ ամենածանր փորձությունների մեջ, ինչպես պահեց Դանիելին առյուծների գորում, կամ ինչպես պահեց Սեդրակին, Միսակին և Աբեդնագովին բորբոքված կրակի հնոցում՝ քույլ չտալով, որ նրանց մազերն ազամ խանձվեն: Կամ եկե՛ք հիշենք Եղիա մարգարեին, երբ Աստծու հրամանով նա գնացել ու Քերիթ հեղեղատի քով նստել էր, ազոավները նրան առավոտից հաց ու միս էին բերում, և նա հեղեղատից ջուր էր խմում: Աստծու մոտ անհնարին բան չկա:

ՀԱՆՁՆԵՔ ՉԵՉ

«... ինք անոր վրայ կայնեցաւ, ու Իսրայէլի բոլոր ժողովքին առջև ծունկ կրկնեց, և ձեռքերը դեպի երկինք տարածեց: Եւ ըսաւ. Ով Տէր Աստուած Իսրայէլի...» (Բ Մնաց.6:13-14):

Պատկերացրեք հետևյալը. Վաշինգտոնի մի պուրակում հավաքվել են հազարավոր մարդիկ՝ հանդիսավոր հավաքույթի: Քար լռություն է տիրում մարդկանց մեջ, երբ երկրի նախագահը բարձրանում է ամբիոն և ծնկի է գալիս, ձեռքերը դեպի երկինք է տարածում և սկսում սրտի խորքից խնդրել Աստծու ներկայությունը՝ խոստովանելով իր և ժողովրդի մեղքերը, և աղերսում է Նրա ողորմությունը իր երկրի համար...

Դժվար է չէ՞ այսպիսի բան պատկերացնելը, սակայն այդպիսի բան տեղի է ունեցել Ուզանդայի մայրաքաղաք Կամպալում: Նելսոն Մանդելայի անվան ազգային մարզա-

դաշտում նախագահ Մուսենին իր կնոջ ուղեկցությամբ բացահայտ զոջաց իր և իր ժողովրդի կատարած մեղքերի համար. «Հայր Աստված, որ երկնքում ես: Ես այսօր այստեղ կանգնած՝ իմ և ինձանից առաջ եղած բոլոր առաջնորդների անունից զոջումս եմ հայտնում մեր արարքների համար: Մենք զբաղվում ենք կռապաշտությամբ ու կախարդությամբ:

Խոստովանում ենք, որ անմեղ արյուն ենք թափել, զբաղվել ենք քաղաքական երեսպաշտությամբ, խաբեությամբ, բանասարկությամբ և դավաճանությամբ: Ների՛ր մեզ մեր մեծամտության մեղքի համար, տրայբոլիզմի (մարդկանց մի խումբն իրեն մնացածից բարձր է

Թեկվաթ, 2021թ., № 1 (122)

դասում), աղանդավորության, ծուլության, անտարբերության և անպատասխանատվության համար: Ների՛ր մեզ կոռուպցիայի, կաշառակերության համար, որն էլ բերեց մեր երկրի ազգային հարստության վատնմանը:

Ների՛ր անառակության, հարբեցողության, այլասերության, անհանդուրժողականության, չներելու, դառնության, ատելության ու վրեժխնդրության մեղքերը:

Ների՛ր անարդարության, մարդկանց ճնշելու ու շահագործելու մեղքերը: Ների՛ր ըմբոստության, անհնազանդության, վեճերի ու ընդհարումների համար:

Տե՛ր, ների՛ր մեզ և տո՛ւր նոր սկիզբ, նոր սիրտ տուր Քեզ սիրելու համար, որպեսզի Քո առջև երկյուղով քայլենք ու Քո երեսը փնտրենք:

Հեռացրո՛ւ մեզնից բոլոր վերոհիշյալ մեղքերը: Մենք Քեզնից խնդրում ենք ազգային միասնություն: Օգնի՛ր մեզ սիրել ու հարգել միմյանց և գնահատել միաբանությունը: Ազատի՛ր մեզ գոեհկությունից, աղքատությունից ու հիվանդություններից:

Մեր բոլոր ղեկավարներին իմաստություն տուր, որպեսզի կարողանանք մեր երկրում քաղաքական, սոցիալական և տնտեսական բարեփոխումներ կատարել: Մենք ցանկանում ենք այս ազգը այնպես Քեզ հանձնել, որ Դու դառնաս մեր Աստվածն ու մեր ղեկավարը: Մենք ցանկանում ենք, որ Ուզանդան աշխարհին հայտնի դառնա նրանով, որ ազգովի Աստծու վախն ունենք, և որի հիմերն են իրավունքն ու արդարությանը, որպեսզի կատարվի Սաղմոս 33-ի 12-րդ խոսքը՝ «Երանի այն ազգին, որուն Աստուածը Տերն է»:

Ես մերժում եմ այս երկրի վրա սատանայի ցանկացած ազդեցություն և դրանով հանդերձ Քեզ եմ հանձնում Ուզանդայի ժողովրդին, որ Քո ճամփաներով քայլենք և հավերժ վայելենք Քո բոլոր օրհնությունները: Հանուն Հոր և Որդու և Սուրբ Հոգու: Ամեն:

Մի որոշ ժամանակ առաջ, երբ Ուզանդան ղեկավարում էր պիղծ Իդի Ամինը, Ամերիկան այնտեղ ուղարկեց իր միսիոներներին, որովհետև մենք կարծում էինք, որ նրանք մեր բարոյական և հոգևոր զորակցության կարիքն ունեն: Բայց ինչպես են փոխվել ժամանակները... հիմա մենք ինքներս ավետարանչության կարիք ունենք: Մենք կարիք ունենք զոջման և սրբվելու:

Ստենլի Կի, Նաշի դնի 2316

ՔՐԻՍՏՈՍ ՀԱՐՅԱՎ Ի ՄԵՌԵԼՈՑ

Ողջ Ռուսաստանով մեկ տարածվեցին Սաշա Պոգրեբովի այն խոսքերը, որոնք նա շարտել էր չեչեն ահաբեկչի դեմքին՝ «Քրիստոս հարյավ ի մեռելոց», և առաջինը դուրս թռել պաշարված դպրոցի պատուհանից:

Նրան հետևել էին մոտ հարյուր երեխա: Դրսում կանգնած հասուն մարդկանց զարմանքը չափ չուներ, երբ կոտրված պատուհանից դուրս թռավ արնաշաղախ մի տղա, իսկ նրա ետևից դուրս թափվեցին ճղճված, արնաշաղախ զգեստներով աղջիկներ, տարրական դասարանների փոքրիկներն ուղղակի ներքնաշորերով՝ փոշուց ու վառողի ծխից սևացած: Նրանց փախած տեղից սուրում էին փամփուշտները, պայթյուններ էին լսվում ու անմարդկային ձայներ:

Ահաբեկիչներն այդպիսի քայլ չէին սպասում մահու չափ վախեցած երեխաներից: Մի ակնթարթում, կարծես հրամանով, Սաշա Պոգրեբովի ետևից երեխաներն սկսեցին իրենց նետել պատուհանից դուրս:

Բախտի բերմամբ, դպրոցի այդ անկյունի մոտ կայանված էր շտապ օգնության հերթապահող մեքենան: Այդ ահավոր օրվա բժիշկների առաջին օգնության կարիք ունեցողը Սաշան էր: Տղամարդիկ արագ մոտեցնում

էին մեքենաներն ու դուրս պրծած երեխաներին հասցնում հիվանդանոց: Իսկ Սաշան պատգարակի վրա պառկած, հագիվ լսելի դողացող ձայնով, երբեմն-երբեմն արցունքները կուտալով պատմում էր բժիշկներին, թե ինչ էր տեղի ունեցել. «Ահաբեկիչները մեզ ծաղրում էին, ծեծում, հարվածում ոտքերով: Ջուր չկար, մենք բոլորս մեզ էինք խմում: Նրանք մեր բոլորի հագուստները պատառոտում էին, նույնիսկ աղջիկներին, և ահաբեկիչներից մեկը տեսավ իմ վզից կախված խաչը: Նա ավտոմատի փողով սկսեց հարվածել կրծքիս ու պահանջել. «Մահվանից առաջ աղոթիր քո Աստծուն, անհավատ» և պոկեց վզիցս խաչը: Ես սարսափի մեջ էի, ես չէի ցանկանում մեռնել և վերջապես, ես չգիտեի, թե ինչպես են աղոթում: Աստծու մասին ես միայն մի նախադասություն գիտեի, ինչն էլ, հավաքելով ողջ քաջությունս, գոռացի նրա երեսին. «Քրիստոս հարյավ ի մեռելոց», և ինձ նետեցի դեպի բաց պատուհանը... չեմ կարողանում հասկանալ, թե դա ինչպես տեղի ունեցավ...»:

Հետագայում փրկված աղջիկներից մեկի մայրը լրագրողներին պատմում էր, թե ինչպես իր աղջիկն էլ, մյուս հարյուրավոր երեխաների նման, հետևել է այդ քաջ տղային՝ չիմա-

Թուվաթ, 2021թ., №1 (122)

նալով ինչու, որովհետև ինչ-որ ուժ նրան բարձրացրել է հատակից և հրել դեպի պատուհանը. «Լսելով ադ բարձր ձանով ասված «Քրիստոս հարյավ ի մեռելոց» արտահայտությունը՝ առանց վարանելու նետվել է դեպի պատուհանը:

Ներսում շատերն էին մնացել, իսկ նա փրկվել էր...: Դիանայի ոտնաթաթերը լրիվ արնոտված էին թափված ապակիների վրայով վազելու հետևանքով, բայց նա ողջ էր, ուրեմն իզուր չէր, որ մայրը դպրոցի պատերի

տակ լացով աղոթք էր անում աղջկա փրկության համար: Մայրը հաստատ համոզված է, որ Դիանային Աստված է փրկել: Այդ մի նախադասությունը, որն ասվել էր հուսալքված պատանու կողմից, փրկել էր հարյուրավոր երեխաների կյանքեր:

Աստված ի գորու է փրկելու բոլոր նրանց, ովքեր սրտանց հավատում ու վստահում են Իրեն:

Պատմությունը Բեսլանի դպրոցի գրավման պատմություններից է:

Տիլին Յազկան

Խ Ր Ա Տ Ա Ն Ի

Ով որ աղքատին աղաղակը չլսելու համար իր ականջը գոցե, ինք ալ պիտի աղաղակե, ու իրեն խող պիտի չըլլայ:

Առակաց 21:13:

Իր բերանը ու լեզուն պահողը իր հոգին նեղություններէն կը պահէ:

Առակաց 21:23:

Ճամբայ կայ որ մարդուն շիտակ կ'երևնայ, բայց անոր վախճանը մահուան ճամբաներն է:

Առակաց 14:12:

Աղքատին գրկանք ընողը անոր Ստեղծիչը կ'անարգէ. բայց տնանկին ողորմութիւն ընողը զԱնիկա կը պատուէ:

Առակաց 14:31:

Մարդիկ կան որոնք իրենց շատախօսութիւնովը սուրի պէս կը խոցոտեն. բայց իմաստուններուն լեզուն բժշկութիւն է:

Առակաց 12:18:

Աւելի աղէկ է սէր եղած տեղը խոտեղէն կերակուրը, քան թէ զուարակը՝ ատելութիւնով:

ՍԻՐԵԼԻ ԸՆԹԵՐՑՈՂՆԵՐ

Աստված սիրում է ձեզ եւ ուզում է, որ դուք հավատար Իրեն ու փրկության ունենաք: Այդ մասին Հովհաննու 3:16-ում կարդում ենք. «Որովհետեւ Աստված այնպես սիրեց աշխարհը, որ Իր միածին Որդուն տվեց, որ ով Նրան հավատա՝ չկորչի, այլ հավիտենական կյանք ունենա»: Եթե դուք ուզում եք ավելին լսել ու իմանալ Աստծու եւ Նրա Խոսքի մասին, կարող եք դիմել հետևյալ հեռախոսահամարներով:

Երևան		
Ավան	093 813 153	Մաղիառայան Օնիկ
Զեյթուն	055-66-82-06, 099-66-82-06	Ալոյիմյան Լևոն
Էրեբունի	093-53-43-68	Բարսեղյան Մնացական
Կենտրոն	094 843 504	Պետրոսյան Հայկ
Կոմիտաս	093-26-20-72	Ալավերդյան Սարգիս
ՀԱԹ (Բանգրադեշ)	094-65-70-43	Սահակյան Վարդան
Նորքի զանգված	099-87-38-88, 077-87-38-80	Նազարյան Սահարոն
Նորքի զանգված	091-16-49-45	Ամատյան Արթուր
Շենգավիթ, Զարրախ	077-55-57-55	Ամիրջանյան Արմեն
Աջափնյակ	093-83-71-31	Վարդանյան Անդրանիկ
Քանաքեռ	093-53-25-26	Ամիրբեկյան Հրահատ
Յ-րդ մաս	093-83-71-31	Վարդանյան Անդրանիկ
Երջաններ		
Արուսյան	094-91-43-24	Քեչիշյան Ջանիկ
Ալավերդի	094-30-80-40	Դավթյան Վաղերի
Աշտարակ	098-01-72-60	Մկրտչյան Անդրանիկ
Ապարան	093-77-06-70, 091-77-06-70	Գասպարյան Միշա
Արարատ	094-20-60-36	Ներսիսյան Նորիկ
Արթիկ	077-70-28-38	Փիլոյան Պողոս
Արմավիր	077-84-45-05	Ալխաջյան Վազգեն
Արտաշատ	093-72-48-88	Համբարձումյան Վաչագան
Արտաշատ (գյուղերը)	093-83-71-31	Վարդանյան Անդրանիկ
Արտաշատ (Ագատավան)	098-46-12-61	Ստյոպա, 094-68-67-68 Արմեն
Գավառ	093-68-84-92	Մանուկյան Վարուժան
Դիլիջան	093-18-77-33	Սահակյան Մաստոն
Եղեգնաձոր	077-40-26-24	Մարտիրոսյան Արզուման
Զանգեզուր	094-00-94-08	Մարտյան Միհր
Էջմիածին	093-88-68-74	Հովակիմյան Ռոբերտ
Հրազդան	094-22-33-15	Օհանյան Աշոտ
Դարաբաղ	094-00-94-08	Մարտյան Միհր
Դամբարտակ(Կարմիր)	093-73-31-73	Հարությունյան Սուրեն
Մասիս	091-71-62-64, 093-71-62-64	Հարությունյան Մելսիկ
Մարառնի	093-86-30-13	Արշակյան Մելիք
Նոյեմբերյան	094-92-01-90	Նավասարդյան Ռուբեն
Շիրակի մարզ	099-30-79-69	Դարձանյան Գրիշա
Զարենգավան	093-28-64-13	Հայրապետյան Գևորգ
Սպիտակ	094-92-00-03	Խաչատրյան Արտակ
Սևան	093-48-76-43	Նաղարյան Արթուր
Վանաձոր	094-92-00-03	Խաչատրյան Արտակ
Վանաձոր	093-08-71-29	Նազարյան Ավետիք
Վարդենիս	094-91-44-80	Նշանյան Տոկիկ
Վեդի	094-03-26-16	Աղաբեկյան Գառնիկ (Ռուբիկ)
Տաշիր	093-09-84-33	Սուքիասյան Նորիկ
Տավուշ	093-43-72-33	Օհանյան Արթուր

